

Det fremgår af tabellens kol. 1, at Københavns kommunes tab som følge af tilskuds- og udligningssystemet er ca. 12 mill. kr. og Frederiksberg kommunes ca. 6 mill. kr.

Centralkommunerne berøres altså ikke meget.

Københavns amtskommunes tab er knap 180 mill. kr., Frederiksborg amts ca. 150 mill. kr. og Roskilde amts godt 100 mill. kr. Kommunerne i Københavns amt har under ét et tab på ca. 50 mill. kr. Det bemærkes, at ændringerne som følge af tilskuds- og udligningssystemet kan modsvares af skatteændringer ifølge regeringens henstilling om uændret samlet skattetryk i 1984.

Kol. 2-4 viser, at de i spørgsmålet angivne tal for virkningen af, at tilskuddet nedsættes efter beskatningsgrundlag i stedet for udgiftsbehov væsentligt modificeres, når der tages hensyn til ændringen i tilskuds/tilsvarelsbeløb, jfr. svaret på spørgsmål 50.

Spørgsmål 53:

»Hvad er begrundelsen for at foreslå det amtskommunale udligningsniveau ændret fra 70 til 80 pct.?«

Svar:

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget og som anført i besvarelsen af spørgsmål 49 tilstræber forslaget ingen ændring af byrdefordelingen mellem kommuner og amtskommuner indbyrdes. Udgangspunktet for forslaget og dermed også for fastlæggelsen af udligningsniveauerne har således generelt været, at disse ændringer skulle være så små som muligt. Ændringen af det amtskommunale udligningsniveau fra 70 til 80 pct. er derfor ikke udtryk for et ønske om at forøge udligningen mellem amtskommunerne, men for at et udligningsniveau på 80 pct. kombineret med de øvrige ændringer, der er indeholdt i forslaget, nogenlunde svarer til udligningsvirkningen i det gældende system.

De 70 pct. i det gældende system og forslagets 80 pct. er imidlertid ikke umiddelbart sammenlignelige. De 70 pct. vedrører således alene udligningen af forskelle i beskatningsgrundlag mellem amtskommunerne inden for hovedstadsområdet, medens forslagets 80 pct. er udligningsniveauet for samtlige amtskommuner, idet den særlige hovedstadsudlig-

ningsordning for amtskommunerne foreslås afskaffet. Hertil kommer, at ændringen i selve tilskuds- og udligningssystemet indebærer, at også udligningsniveauet får et andet indhold (jfr. finansieringsudvalgets betænkning, afsnit 6.5, pp 60-62).

Spørgsmål 54:

»Såfremt der ønskes uændret byrdefordeling mellem hovedstadsområdet og det øvrige land, vil dette så kunne opnås ved at ændre det procentvise udligningsniveau?«

Hvorledes kunne udligningsniveauet i givet fald ændres?

Kan den uændrede byrdefordeling opnås på anden måde?«

Svar:

Idet der henvises til besvarelsen af spørgsmål 49 for så vidt angår de generelle hensyn, der har ligget bag fastlæggelsen af udligningsniveauerne i lovforslaget, kan det oplyses, at det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger inden for hovedstadsområdet kan skønnes til 68.860 kr. i 1983, medens det i det øvrige land er 43.941 kr. En forøgelse/nedsættelse af udligningsniveauet i beskatningsgrundlagsudligningen på landsplan vil derfor automatisk ændre den byrdefordelmæssige balance mellem hovedstadsområdet og det øvrige land.

Man har forstået spørgsmålet således, at det ønskes oplyst, hvor meget udligningsniveauerne for beskatningsgrundlag skal reduceres for at overføre henholdsvis ca. 200 mill. kr. og ca. 400 mill. kr. til hovedstadsområdets kommuner og amtskommuner fra resten af landet.

Dette kan for kommunernes vedkommende opnås ved en reduktion af udligningsniveauet for beskatningsgrundlag fra de foreslåede 50 pct. til ca. 45 pct. For amtskommunernes vedkommende kræves tilsvarende en reduktion fra de foreslåede 80 pct. til ca. 68 pct.

Det bør tilføjes, at en sådan sænkning af udligningsniveauet især vil få byrdefordelmæssige konsekvenser for et stort antal kommuner med et svagt beskatningsgrundlag. En ændring af denne karakter ville derfor nødvendiggøre særlige foranstaltninger til imødegåelse heraf. Endvidere vil fordelene især tilfalde de mest velhavende kommuner.